

УДК: 327.2 (477 + 430) (091)

**INTERNATIONAL POLICY BETWEEN UKRAINE AND GERMANY:
CHARACTERISTIC FEATURES OF THE DEVELOPMENT OF THEIR
RELATIONS****МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА НІМЕЧЧИНОЮ: ХАРАКТЕРНІ
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЇХ ВЗАЄМВІДНОСИН****Siekunova Y.V./ Сєкунова Ю.В.***Ph.D. in History / к.і.н., доц.*

ORCID: 0000-0003-1346-3322

Veber V. V./ Вебер В. В.*National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine,**Heroyiv Oborony st.,15, Kyiv,03041**Національний університет біоресурсів і природокористування України,**Київ, Героїв Оборони, 15, 03041*

Анотація. У роботі досліджено характерні особливості розвитку політичних відносин між Україною та Німеччиною на сучасному етапі.

Ключові слова: Міжнародні відносини, міжнародна політика, дипломатичні відносини, економіка, Україна, Німеччина.

Abstract. The work investigates the characteristic features of the development of political relations between Ukraine and Germany at the current stage.

Key words: International relations, international politics, Germany, Ukraine.

Політичні відносини між Україною та Федеративною республікою Німеччина будувались протягом довгих 30 років, зокрема період незалежності України, і на сьогодні продовжується налагодження та нарощування міжнародної співпраці між цими державами.

Якщо порівняти з іншими державами, то Німеччина розпочала приділяти більше уваги Україні тоді, коли навіть офіційно про незалежність не йшлося. У Бонні відкрилося Генеральне консульство своєї держави у Києві 1 серпня 1989 р. Як тільки Україна проголосила про свою незалежність Німеччина визнала нашу країну 26 грудня 1991 року. Ганс-Дітріх Геншер був першим посеред зарубіжних керівників, котрі навідалися в Україну.

Офіційно дипломатичні відносини між Німеччиною та Україною було встановлено 17 січня 1992 р., так розпочалося співробітництво з взаємною зацікавленістю.

Щодо політичних відносин з нашою державою, то Німеччина, як активний член міжнародного співтовариства чітко реагує на зміну геополітичної ситуації в Європі. У цьому сенсі 1993 рік став для України переломним. Великі світові держави відмовилися від сильного тиску на Україну щодо необхідності відмовитися від ядерної зброї, стали враховувати політичні та економічні інтереси України та пропонували фінансові компенсації.

Україна, в свою чергу, почала визнаватися іншими державами незалежною, і насамперед, як суб'єкт міжнародної політики. Завдяки цьому періоду між країнами було підписано чимало угод.

Зусилля обох сторін увінчалися офіційним візитом до Києва у червні 1993 року Прем'єр-міністра Гельмута Коля, який очолював делегацію.

Під час візиту канцлера було підписано Спільну Декларацію про основи відносин між Україною та Німеччиною та Угоду про розвиток широкомасштабного співробітництва у сферах економіки, промисловості, науки та техніки. Вони створили політико-правову базу співпраці двох держав.

Аналізуючи дані документи, можна зазначити, що ці дві угоди й сьогодні залишаються найважливішою договірно-правовою базою німецько-української співпраці.

Отже, Німеччина та Україна сформували договірно-правову базу, зафіксувавши право на вільний вибір форми економічної співпраці. Київ та Бонн у межах своїх можливостей зобов'язалися вживати відповідних заходів підтримки, спрямованих на диверсифікацію та підвищення якості своєї торгівлі, курсів підвищення кваліфікації та проведенні практичних семінарів. Спільні підприємства, спеціалізації, ліцензійні угоди та інші форми капіталовкладень не підпадають під обмеження партнерів відповідно до чинного законодавства кожної країни.

Розвиток українсько-німецької співпраці створює сприятливе середовище задля формування правової бази відносин між незалежною Україною та Німеччиною.

Внаслідок напруженої роботи дипломатів та урядів цих двох держав було створено політико-правові засади міжнародних відносин, і в тому числі понад двадцяти двосторонніх угод і договорів. Впровадження механізмів двосторонніх консультацій є ще одним переконливим свідченням того, що Німеччина приділяє більше уваги співпраці з Україною. Досить сказати, що Німеччина має аналогічні форми двосторонньої співпраці з Росією, Польщею та Францією.

Важливо підкреслити, що процес формування договірної бази взаємовідносин між цими державами, як і інші форми співпраці, зокрема економічне співтовариство України з Німеччиною вийшло на якісно новий рівень – це рівень стратегічного партнерства. Економічні відносини між країнами мають стати чинником економічного підйому нашої держави та визнання України, як рівноправного члена міжнародної спільноти.

Отже, Німеччина гідний партнер України, вона підтримує нашу країну навіть зараз, у складний час. Починаючи від допомоги нашим біженцям і до різноманітного виду озброєння для оборони територіальної цілісності та суверенітету України. Між країнами завжди прослідковувалась взаємна співпраця та адекватні дипломатичні відносини на високому рівні в межах міжнародної політики.

Література:

1. Українсько-німецьке співробітництво у галузі науки і технологій [Електронний ресурс]. - Науково-технічне співробітництво між Україною та Німеччиною. <http://germany.mfa.gov.ua> (укр.). Посольство України у

Федеративній Республіці Німеччина. Архів оригіналу за 20 травня 2017. Процитовано 12.04.2017.

2. Кудряченко, А. І. Європейська політика Федеративної Республіки Німеччини, 1970-1991. Київ: Наукова думка, 1995.

3. Гайкен Е. На головних напрямках співробітництва // Політика і час. – 1996. – № 12.

4. Костенко Ю. Курс на стабільне партнерство // Політика і час. – 1996. – № 12.

5. Кравчук Л. Нова Україна у Новій Європі // Політика і час. – 1992. – № 2.

6. Кудряченко А. Про стан і поліпшення українсько-німецьких зв'язків // Нова політика. – 1996. – № 4.